

ROMÂNIA

OTP Penal

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE

SECȚIA DE COMBATERE A CORUPȚIEI

Nr. 61/II-2/2017

Operator date : 4472

23 martie 2017

Către,

CABINETUL DE AVOCATURĂ CUCULIS & ASOCIAȚII

București, str. Vaselor nr. 16, parter, sector 2

Vă trimitem, alăturat, un exemplar al ordonanței cu numărul de mai sus, din 23.03.2017 a procurorului șef al Secției de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție .

Vă facem cunoscut că, potrivit prevederilor art. 340 alin. 1 C.p.p., împotriva soluției puteți formula plângere în termen de 20 zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța competentă să judece cauza în primă instanță.

**PROCUROR ȘEF SECȚIE
GHEORGHE POPOVICI**

MINISTERUL PUBLIC
Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE
Secția de combatere a corupției
Nr. 61/II-2/2017
Operator date nr.4472

ORDONANȚĂ

23 martie 2017

Gheorghe POPOVICI – procuror șef al Secției de combatere a corupției din cadrul Direcției Naționale Anticorupție;

Examinând plângerea formulată de către Cabinetul de Avocatură Cuculis&Asociații, cu sediul în București, str. Vaselor nr. 16, parter, sector 2, în calitate de reprezentant legal pentru 19 petenți:

[REDACTED] (cu datele de identificare conform anexei 1 la prezenta plângere), în contra ordonanței de clasare emise la data de 07.02.2017 în dosarul nr. 510/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției,

CONSTAT:

Prin ordonanța antemenționată, în temeiul disp. art. 315 alin. 1 lit. b) din C. proc. pen., în referire la art. 314 alin. 1 lit. a) din Cod pr. pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. a) din C. proc. pen., procurorul de caz a dispus următoarele:

”1. Clasarea cauzei cu privire la plângerea formulată de numiții [REDACTED]

[REDACTED] prin apărător ales, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea unor tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, dacă este săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite*, faptă prev. și ped. de art. 12, lit. a) din Legea nr. 78/2000 modificată

2. În temeiul art. 275, alin. 3 din Cod pr. pen., cheltuielile judiciare, în cuantum de 50 lei, rămân în sarcina statului.

3. În temeiul art. 20, alin. 6 și art. 316, alin. 1 din Cod proc. pen., ordonanța se comunică, în copie, Biroului de avocatură *Cuculis și Asociații*.”

Pentru a dispune această soluție, procurorul de caz a stabilit următoarele:

„Prin Ordonanța din data de 27.09.2016 s-a dispus începerea urmăririi penale în cauză cu privire la comiterea infracțiunii de *efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea unor tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, dacă este săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite*, faptă prev. și ped. de art. 12, lit. a) din Legea nr. 78/2000 modificată.

La data de 27.09.2016 a fost înregistrat în evidențele Direcției Naționale Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției dosarul penal cu nr. de mai sus, ca urmare a declinării de competență dispuse în favoarea D.N.A. în dosarul penal nr. 1373/P/2016 de către Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

La data de 28.04.2016, la Parchetul de pe lângă Tribunalul București a fost înregistrată plângerea penală formulată, prin apărător ales, de un număr de 19 persoane împotriva unităților bancare S.C. OTP S.A., OTP Bank Ungaria, OTP Faktoring ZRT, OTP Financing Solutions BV și OTP Bank NYRT, privind săvârșirea infracțiunilor de *cămătărie, corupție, evaziune fiscală și înșelăciune*, constituindu-se dosarul penal nr. 1373/P/2016.

Urmare a lămuririlor solicitate de organele de urmărire penală apărătorului ales al celor 19 persoane care au formulat plângerea a rezultat că aceasta era, de fapt,

adresată Direcției Naționale Anticorupție, fiind greșit înregistrată în evidențele Parchetului de pe lângă Tribunalul București.

De asemenea, referitor la infracțiunea de corupție generic enumerată în plângerea formulată, a reieșit că plângerea se referă la săvârșirea infracțiunii prev. și ped. de art. 12, lit. a) din Legea nr. 78/2000 modificată, respectiv *efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea unor tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, dacă este săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.*

În plângerea formulată se menționează faptul că numitii

[REDACTED] au semnat, în cursul anilor 2006 – 2012, contracte de credit pentru investiții imobiliare, afectate de ipotecă, cu instituții bancare având sediile în afara ROMÂNIEI, dar care aveau reprezentanțe legal constituite în ROMÂNIA, funcționând cu avizul și sub supravegherea Băncii Naționale a ROMÂNIEI.

În plângerea penală se mai arată că, la aproximativ 2 ani de la semnarea acestor contracte de credit, instituția bancară a cesionat contractele de credit către societăți comerciale cu răspundere limitată înregistrate în afara țării, care nu se aflau sub supravegherea și nu respectau normele bancare impuse de B.N.R., nefiind îndreptățite legal să perceapă dobânzi bancare, creând astfel prejudicii materiale atât celor 19 persoane fizice care contractaseră creditele în cauză, cât și statului român, prin sustragerea de la plata taxelor legale.

Din studiul contractelor de credit de nevoi personale garantate cu ipotecă, încheiate între OTP BANK ROMÂNIA S.A. și persoanele anterior menționate, a rezultat faptul că există menționată o clauză în aceste contracte prin care *"banca are dreptul de a cesiona sau de a transmite în orice mod (prevăzut de legislația în vigoare) și oricând, către altă instituție de credit sau instituție autorizată să administreze portofolii de creanțe drepturile și obligațiile izvorâte din prezentul contract, inclusiv garanțiile accesorii acestuia, în conformitate cu prevederile aplicabile în materie.*

Clientul recunoaște irevocabil și necondiționat Băncii acest drept și se obligă ca într-un astfel de caz să își îndeplinească obligațiile legale prevăzute în acest sens”.

În cauză au fost solicitate relații scrise Băncii Naționale a României referitoare la avizarea ca instituții de credit sau instituții autorizate să administreze portofolii de creanțe pe teritoriul ROMÂNIEI a entităților menționate în plângerea penală, respectiv OTP Bank Ungaria, OTP Faktoring ZRT, OTP Financing Solutions B.V. și OTP Bank NYRT (OTP Bank Plc. în limba engleză).

Prin răspunsul formulat, B.N.R. informează organul de urmărire penală în legătură cu faptul că OTP Bank NYRT se regăsește pe lista instituțiilor de credit care au notificat B.N.R. furnizarea de servicii în mod direct pe teritoriul ROMÂNIEI, notificarea în acest sens fiind făcută de Autoritatea de Supraveghere Financiară din Ungaria la data de 16.02.2007.

De asemenea, se precizează faptul că OTP Bank NYRT (instituție de credit "mamă", supravegheată de Banca Centrală a Ungariei) consolidează, atât din punct de vedere contabil, cât și din punct de vedere prudential, OTP Faktoring ZRT și OTP Financing Solutions BV.

În ceea ce privește statutul OTP Faktoring ZRT și OTP Financing Solutions BV, acestea sunt societăți financiare care fac parte din OTP Group Ungaria.

De asemenea, și OTP BANK ROMÂNIA S.A. face parte din OTP Group Ungaria, grup a cărui supraveghere la nivel consolidat este realizată de Banca Centrală a Ungariei, ca supraveghetor consolidant, în sensul art. 4, pct. 41 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Din studiul legislației în domeniu a rezultat faptul că, potrivit prevederilor art. 45, alin. 1 din O.U.G. nr. 99/2006 modif. privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului: *"Instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru pot desfășura în România activitățile prevăzute la art. 18 alin. 1 lit. a) – n)¹, prin înființarea de sucursale sau prin prestarea de servicii în mod direct, dacă activitățile respective se regăsesc în autorizația acordată de autoritatea competentă din statul membru de origine și se asigură respectarea legislației românești adoptate în scopul protejării interesului general”.*

Potrivit prevederilor art. 18 din O.U.G. nr. 99/2006 modif.: *"Instituțiile de credit pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități: ...b) acordare de credite, incluzând printre altele: credite de consum, credite ipotecare...j) administrare de portofolii..."*.

De asemenea, s-a constatat faptul că OTP BANK ROMÂNIA S.A. a notificat, în termenul legal și în conformitate cu prevederile *Cap. IV – Cesiunea de drepturi* din

O.U.G. nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, prin informări scrise adresate petenților, cesiunea contractelor de credit anterior menționate.

Au fost solicitate relații scrise și la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului referitoare la eventuale petiții formulate de către persoanele anterior-menționate în legătură cu cesionarea creditelor contractate de la OTP BANK ROMÂNIA S.A. În urm verificărilor efectuate, A.N.R.P. a identificat două reclamații formulate de petenții [redacted] și [redacted], dar care aveau ca obiect fie evoluția cursului valutar al francului elvețian (CHF), ca monedă în care fusese contractat creditul, fie clauze abuzive din contractul de credit, fără a fi reclamate cesionările contractelor respective.

La data de 02.02.2017, prin ordonanță s-a dispus disjungerea și declinarea cauzei către Parchetul de pe lângă Tribunalul București, organ de urmărire penală competent a efectua cercetări privind săvârșirea infracțiunilor de *camătă*, faptă prev. și ped. de art. 351 din C. pen., *evaziune fiscală*, conform prevederilor Legii nr. 241/2005 și *înșelăciune*, faptă prev. și ped. de art. 244, alin. 1 din C. pen.

Astfel, față de aspectele anterior expuse, se constată că în cauză nu se poate reține săvârșirea infracțiunii de *efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea unor tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, dacă este săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite*, faptă prev. și ped. de art. 12, lit. a) din Legea nr. 78/2000 modificată, în cauză fiind incident cazul de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzut de art. 16, alin. 1, lit. a) din C. proc. pen., respectiv *fapta nu există*, motiv pentru care se va dispune clasarea cauzei.”.

În contra soluției a formulat plângere, în termen legal, Cabinetul de Avocatură Cuculis & Asociații, în calitate de reprezentant legal pentru 19 petenti: [redacted]

[redacted], solicitând ”... admiterea prezentei plangeri, infirmarea soluției și comunicarea dosarului către procurorul de ancheta, în vederea continuării cercetării prealabile penale cu privire la făptuitori ...”.

Examinând prezenta plângere se constată următoarele:

Relativ la plângerea formulată, pe lângă faptul că petenții, prin avocat, nu au făcut dovada existenței vreunei vătămări ca urmare a actului rezolutiv al procurorului, nici nu precizează care sunt, în concret, motivele pentru care consideră că a fost săvârșită fapta cu care au sesizat Direcția Națională Anticorupție și asupra căreia procurorul de caz s-a pronunțat, în speță efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea unor tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, dacă este săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, faptă prev. și ped. de art. 12, lit. a) din Legea nr. 78/2000 modificată.

Mai mult decât atât, se observă că interpretarea dată textului de lege amintit este ușor eronată și forțată, tocmai în scopul atragerii competenței Direcției Naționale Anticorupție, pentru că, sub nicio formă, situația premisă descrisă de apărător nu poate fi încadrată în textul de lege amintit.

Astfel, apărătorul s-a rezumat la următoarea afirmație ”Corupție în înțelesul dispozițiilor legii 78/2000 alin. 1 lit. e); Autor-Cesionarul Banca, Complice - Cedentul.”, însă nu găsim nicio referire cu privire la actele materiale care ar putea alcătui latura obiectivă a infracțiunii antemenționate, după cum nici cu privire la acele situații care ar demonstra latura subiectivă.

De asemenea, nu se regăsește nicio motivare în ceea ce privește folosul necuvenit dobândit de către cesionar. Toate aceste elemente ar fi trebuit să se regăsească dezvoltate pe larg în cuprinsul plângerii și argumentate prin probatoriu.

Mai mult decât atât, se observă că, din studiul contractelor de credit rezultă existența unei clauze conform căreia clientul recunoaște irevocabil și necondiționat dreptul de a cesiona sau transmite, în orice mod și oricând, drepturile și obligațiile care își au izvorul în contractul de împrumut. Astfel că, nu se poate vorbi despre niciun fel de utilizare a unor informații privilegiate în scopul obținerii vreunui folos injust.

În plus, legea cere ca o persoană să încheie tranzacții financiare, utilizând informații obținute în virtutea funcției sau atribuției, în scopul obținerii pentru sine de bunuri, bani ori alte foloase necuvenite, ceea ce presupune că subiectul activ al infracțiunii este o persoană care utilizează în mod privilegiat informații pentru a crea un avantaj material pentru sine ori pentru altul.

Ori, în speță nu poate fi vorba despre o astfel de situație. Prin urmare, împrejurarea că a operat o cesiune a unui drept de creanță izvorât dintr-un contract de

împrumut, nu poate echivala cu o conduită infracțională, în sensul reglementat la art. 12 lit. a din legea nr. 78/2000.

În concluzie, prezenta plângere urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Având în vedere cele de mai sus,

În temeiul prevederilor art. 22² alin. 2 din O.U.G. 43/2002 și art. 339 C.p.p.,

DISPUN :

1. Respingerea ca neîntemeiată a plângerii formulate de către Cabinetul de Avocatură Cuculis & Asociații, în calitate de reprezentant legal pentru 19 petenti:

[REDACTED] în contra ordonanței de clasare emise la data de 07.02.2017 în dosarul nr. 510/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției.

2. Soluția se comunică petenților, la sediul reprezentatului legal.

PROCUROR ȘEF SECȚIE,
Gheorghe Popovici

